

Кратко описание (справка) на най-важните постижения на кандидата

1. В научното творчество на проф. д.ик.н. Вл. Чуков ясно се откроява приносът му в областта на историята и теорията на ислямската държавност и юриспруденция. Неговите монографии „Зараждането на ислямската държавност“ и „Философия и теория на ислямското право“ (в съавторство) представляват значим принос в мултидисциплинарния вариант на българската наука /политически науки, международни отношения, философия, социология, право и др./ Тези изследвания сполучливо адаптират научния подход към неислямската читателска публика. Неслучайно цитираните творби се използват като учебни помагала в университетски курсове на юридическите факултети и средните духовни ислямски училища в България.
2. Книгите „История на политическите учения“ и „Външна политика и идеи“ също успяват да превърнат оригиналния и евристичен авторов поглед към отделните компоненти на етатисткия истаблишмент, неговите регулативни и нормативни връзки, както и различните функционални парадигми на политическата система в практически знания и умения на хиляди български студенти – випускници на факултетите по политически науки и национална сигурност в университетите, в които преподава проф. Владимир Чуков.
3. Особено значим в творчеството е съдържателният блок, който се формира с основна тема *радикален ислямски фундаментализъм*. Става въпрос за експертна творческа реакция и дейност след атентатите от 11 септември 2001 г. срещу кулите-близнаци на Световния търговски център. Последните напълно пре моделираха научния дял „Ислямски изследвания“ като част от политическите науки, философията и международната сигурност. Базирана върху оригинални ислямски източници, монографията „Ал Кайда с перо и сабя“ изцяло достойно се съизмерва с аналогични изследвания на автори от Американската академия Уест Поинт. Особено ценно е изследването на философията и визията на един от лидерите на

радикалния ислям – Абдулла Азам, духовния баща на Осама бен Ладен.

4. В изследванията е холистично осветлена идейната и мисловно-поведенческа матрица на алкайдиската радикална идеология в нейния саудитски, палестински, египетски, сирийски, йеменски и чеченски вариант. Направен е анализ и на т.нар. „Възродителен процес“, който добавя стойност към неговото осмисляне в национален и международен план след 1989 г.
5. Особено ценно е изследването, отразяващо автохтонния европейски ислям в монографията „Западно-европейският ислям“ (в съавторство), в която е проучена връзката между миграционните процеси от Близкия Изток, Африка и Азия и европейския континент. Много от научните хипотези, застъпени в труда, се реализират след десет-петнадесет години, което доказва силния прогностичен потенциал на труда. Неслучайно в момента миграцията и последиците от нея са водещи теми в политическия дневен ред на Стария континент. Прагматиката на релацията *религия – миграция – политика - национална сигурност* се превърна в иманентен ингредиент и на световната политика. Втора призма на този осмислен феномен е влиянието на войната в Газа след 7 октомври 2023 г. върху широките мигрантски общности в Европа и САЩ, а също различията между Западна и Източна Европа.
6. В най-популярната монография „Даеш (Не)ислямска държава“ е усъвършенствана теоретико-приложната парадигма на войнстващия ислям. Етнорелигиозната и регионална призма на функциониращата етатистка матрица е допълнена с оригинална дисекция на недемократичния механизъм на псевдоетатисткото формирование, наречено „Ислямска държава“. Особено приносен е критичният анализ на шариатските регулации на поведение на терористичната структура, в това число и на начина на тълкуване на текстове от двата основни религиозни източника в исляма – Свещения Коран и суната.
7. Монографичното изследване „Израел между евангелизма и джафаризма“, представлява своеобразна кулминация в творчеството

и научните приноси. То доказва съществуването на иманентен антагонизъм между две доктрини: (а) есхатологията на най-значимата шиитска деноминация – джафаритството и попечителството на юриста-богослов, възпроизведена като религиозно-държавната доктрина *уляят ал факих*, управляваща в Ислямска република Иран, и (б) доктрината на евангелистите, генезис на протестантската деноминация, чиито привърженици са най-компактният електорален компонент в САЩ. Политическият сблъсък между тези две държави е предопределен от доминиращите антагонистични месиански виждания на двете малцинствени деноминации в тези общества. Израел представлява военно-политическо поле на конфронтация, запазена от унищожителния потенциал на радикалния слой на религиозната доктрина. Това е факт, поради специфичната роля на еврейската държава и по-специално на Йерусалим като рождено място на всички монотеистични религии.

8. В научното творчество е осъществен оригинален анализ на горепосочените правно-догматични школи, като се изяснява неизследвани досега аспекти относно твърдения със силни политически импликации, а именно – за края на света и за настъпващия апокалипсис. Установена е генетичната връзка между визията на тези две радикални деноминации относно появата на очаквания месия и политическата динамика на съвременния свят. Избухналите през последните месеци конфликти в Близкия Изток и техните производни в периферията на централния израелско-палестински антагонизъм доказват валидността на направените преди години изводи и високата прогностична стойност на анализа.
9. Българската научна литература е обогатена посредством осветляването на историята, спецификата на развитието и бъдещето на евангелизма като морално-политически код и на джафаритството като класически модел на шиитското конституционно право. Анализът на трактатите на авторите на джафитската правна мисъл, авторитетни аятоласи в Иран, Ирак и Ливан като имамите Рюхолах Хомейни, Али Систани, Мохамед Бакър ас Садър, Сейед Мохамед ал Буруджурди и други, създава предпоставки за разбирането и формирането на очаквания за бъдещото развитие на войнстващия

шиизъм като политическа философия. От друга страна, дисекцията на мисълта на Мартин Лутер и очертаването на профила на философската доктрина на юдеохристияните, месианизма, миленианизма, пуританизма, християнския ционизъм и англиканизма щриховат релацията *религия – политика* в американска етатистка култура. Доказва се, че колизията между политико-религиозен джафаритски Иран и евангелистки САЩ е мощен генератор на съвременната система на международни отношения във всички нейни компоненти – политически, дипломатически, икономически, военно-стратегически, културно-цивилизационни и морално-етични.

10. В изследванията се предлага широкообхватна професионална експертиза и се извеждат задълбочени теоретични приноси. Те се превръщат в генератор на научно-приложни стратегии, от които се възползват водещи национални и международни институции при вземането на политически решения. Миксирането на новаторски подходи, съчетаващи западната методология с богатата източна емпирика в областта на обществените и хуманитарните науки формира профила на необходимата и силно адаптивна промяна, от които се нуждаят българската и европейската научна мисъл с цел да отговорят на непредвидимата и противоречива блискоизточна и ислямска реалност.